

Klip-pens Bryst, O - ran-gen højt den sø - de sig vug-ger i Træ - ets Top.

2. Saa langsomt sig Foden flytter,
stejl er min Gang,
mod Fjældvæggen Haanden støtter,
Stien er trang;
i Vinhaven brænder rødt et Baal,
der venter mig huldt min Længsels Maal;
jeg ved jo, hist hun lytter,
og hører nok alt min Sang.

3. De sortbrune Øjne tindre,
Stjernerne lig.
De sige mig, Hjertets Indre
brænder for dig;
højt lyder Kapellets Klokkeklang,
da nynner hun frømt sin Aftensang:
Madonna, huldt du lindre
min Længsel evindeligt.

4. O, Nina, min Elskerinde
liflig og varm,
snart skal jeg omkring dig vinde
kraftigt min Arm;
trygt kysser jeg Læbens Rosenblad,
som skulle vi aldrig skilles ad,
og Morgnens Sol skal finde mig
slumrende ved din Barm.

Chr. Winther.

121. I alle de Riger og Lande.

(Holger Danskes Mærke.)

Joh. Chr. Gebauer.

Allegretto.

1. I al - le de Ri - ger og Lan - de, hvor - hen jeg i Ver - den

for, jeg fæg-ted med aa-ben Pan - de for, hvad jeg for Al-vor tror.

2. En Ørn var mit Hjælmmærke;
paa Brynjen stod Korsets Tegn.
Paa Skjold bar jeg Løverne stærke
i Hjerternes milde Hegn.

3. Naar Mænd jeg kasted min Handske,
opslog jeg min Ridderhjælm;
de saa, jeg var Holger Danske
og ingen formummet Skælm.

4. Vil Dansken i Verden fægte,
men dølger Aasyn og Navn,
jeg ved, hans Aand er ej ægte,
- jeg tager ham ej i Favn.

B. S. Ingemann.